

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **D. J.**, bytem P., zastoupené: Mgr. Miroslav Němec, advokát, se sídlem Borská 13, 301 00 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 17.6.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 28.4.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 28.4.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 20.3.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce Mgr. Miroslava Němce na nákladech řízení částku ve výši 2.600,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X, VS 026/N.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 17.6.2014 k výzvě soudu doplněnou se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2012 č.j. 28.4.2014 č.j. X, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 20.3.2014, kterým jí odňala ode dne 8.5.2014 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 11.3.2014 již není invalidní, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 25%. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 23.4.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně není invalidní, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené

v kapitole XV., oddílu B, položce 8a) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-15%, a žalobkyni byla přiznána horní hranici vymezeného rozpětí, tj. 15%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% pro ostatní zdravotní potíže, takže celková hodnota činí 25%, proto nebylo námitkám vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila zásadní nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť její zdravotní stav za období od počátku roku 2013 (kdy jí byla přiznána invalidita prvního stupně) do současnosti lze hodnotit jako trvalý, resp. spíše jako stav zhoršující se, nesouhlasí s posudkovým hodnocením, proto napadené rozhodnutí se jeví jako nesprávné a nezákonné, neboť je z předložených a navrhovaných důkazů zřejmé, že žalovaná při jeho vydání překročila zákonem stanovené meze správního uvážení; požadovala nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 28.4.2014 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 20.3.2014 a vrácení věci žalované, současně požadovala i náklady právního zastoupení bez specifikace. (*K žalobě byla připojena mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.*)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě (*zjišťovací prohlídka – změna výše invalidity*) této OSSZ ze dne 11.3.2014 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 23.4.2014 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 8a) přílohy vyhlášky, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% pro ostatní zdravotní potíže, takže celková hodnota činí 25% (*datum zániku invalidity: 11.3.2014 /jednání OSSZ/*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 29.7.2014 navrhla důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 28.4.2014 bylo žalobkyni doručeno dne 5.5.2014 a žalobkyně dne 5.2.2014 sepsala na OSSZ Plzeň-město žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu; posudkem o invaliditě – zjišťovací prohlídka OSSZ Plzeň-město ze dne 13.6.2013 byla žalobkyně uznána od 15.5.2013 invalidní pro invaliditu prvního stupně – doba platnosti posudku: 30.6.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 1.10.2014 za účasti

odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona od 15.5.2013*, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. PK MPSV nebyla v souladu se závěrem posudku OSSZ i námitkového řízení, pokud se jedná o stanovený stupeň funkčního postižení obou kyčelních kloubů, neboť dle doložené zdravotní dokumentace jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu hodnotila postižení kyčelních kloubů, pravého kyčelního kloubu ohledně statiky lehčího až středního stupně, ohledně dynamiky vpravo středního stupně, levého kyčelního kloubu ohledně statiky středního stupně, ohledně dynamiky středního až těžšího stupně, s výsledným značným snížením celkové pohyblivosti, s omezením některých denních aktivit, jedná se o zdravotní postižení, které je uvedeno v kapitole XV, oddíl B, položka 8b) přílohy vyhlášky a míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila na horní hranici uváděné procentuální ztráty (30-40%), tj. 40 %, v níž byla zohledněna i ostatní zdravotní postižení (*postižení funkce obou ramenních kloubů lehčího stupně, postižení kolenních kloubů lehčího stupně, bolestivý páteřní syndrom bederní s poruchou statiky a dynamiky středně těžkého stupně, s kořenovou iritací S1, neboť vlastní postižení by spíše odpovídalo střední hranici uváděné procentuální ztráty, neboť nejsou svalové úbytky, ani porucha motorických funkcí*), proto ji již dále podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky nezvýšila. Dále komise uvedla, že žalobkyně je neschopna práce fyzicky těžké, spojené s přenášením břemen, práce v trvalém stoji nebo chůzi, práce s nutností chůze v nerovném terénu, práce s přetěžováním HK, práce ve vynucené poloze, práce v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopna lehké práce, bez přetěžování horních i dolních končetin, práce s možností změny polohy sed - stoj, práce v příznivých klimatických podmínkách i fyzicky nenáročných nekvalifikovaných dělnických profesí; *není schopna dosavadního zaměstnání - kuchařka*. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno

rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění i pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 28.4.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání prvního stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 1.10.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně*, a proto je **žaloba podaná důvodně**, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 28.4.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 20.3.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatrili ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (25% poklesu pracovní schopnosti).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní v prvním stupni (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně od 15.5.2013 dle posudku PK MPSV ze dne 1.10.2014, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 36/2014 ze dne 16.9.2014, když rozhodnutí o odnětí invalidity by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách její námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 20.3.2014.

Soud však nemohl v této věci přehlédnout **velmi závažné pochybení žalované již při vydání rozhodnutí ze dne 20.3.2014, jímž byl žalobkyni odňat od 8.5.2014 invalidní důchod, přestože posouzení zdravotního stavu bylo dne 11.3.2014 na OSSZ Plzeň-město provedeno na základě žádosti žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu sepsané dne 5.2.2014**, nejednalo se tedy o kontrolní lékařskou prohlídku s ohledem na dobu platnosti posudku o invaliditě, tudíž žalovaná rozhodla o tom, co vůbec nebylo předmětem řízení. Je s velikým podivem, že na tuto skutečnost nebylo reagováno ani v řízení o námitkách podaných proti rozhodnutí ze dne 20.3.2014, když je otázkou, zda ČSSZ pracoviště Plzeň, které o námitkách rozhodovalo, mělo vůbec k dispozici dávkový spis, jelikož pouze z něho bylo možno zjistit, že se jedná o posouzení změny výše invalidního důchodu. Žalovaná však mimo vymezený rámec řízení rozhodla o odnětí dávky rozhodnutím ze dne 20.3.2014. Krajský soud přitom nezpochybňuje právo žalované přistoupit podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona k odnětí dávky v případě, že zjistí zánik podmínek nároku, ale musí být postupováno zákonným způsobem, tj. musí podle § 81 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zahájit z úřední povinnosti samostatné řízení o odnětí dávky (byť tuto skutečnost nemusí oznamovat účastníkovi), na základě poznatků získaných z posudku lékaře OSSZ nařídít provedení mimořádné kontroly zdravotního stavu žalobkyně lékařem příslušné OSSZ a poté případně vydat dle jeho posudku rozhodnutí o odnětí jejího invalidního důchodu, které bude napadnutelné námitkami a následné rozhodnutí též žalobou u správního soudu. Uvedeným způsobem však žalovaná nepostupovala, čímž zatížila svoje rozhodnutí podstatnou procesní vadou, která mohla mít vliv na jeho zákonnost, když rozhodování mimo rámec vymezeného předmětu řízení je tzv. jinou vadou řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., jak ostatně vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.7.2013 sp. zn. 3 Ads 99/2012, který je žalované nepochybně znám. **Žalovaná tedy vydá i rozhodnutí o předmětné žádosti žalobkyně ze dne 5.2.2014, o níž až do současné doby nerozhodla.**

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně podáním ze dne 14.10.2014 požadoval náklady tohoto řízení v celkové výši 3.900,-Kč představující náhradu tří úkonů právní služby á 1.000,-Kč blíže nespecifikovaných a tří režijních paušálů á 300,-Kč. Soud sice shledal nárok žalobkyně oprávněným, ale přiznal pouze částku za 2 úkony právní služby (á 1.000,-Kč), tj. 2.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, seps žaloby) a 2 režijní paušály (á 300,-Kč), tj. 600,-Kč, což je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; tedy celkem 2.600,-Kč, když písemné vyčíslení nákladů právního zastoupení nelze považovat za písemné podání ve věci samé, tedy úkon právní služby. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. října 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně